

Αριθ. 46.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Αρ. 6,322. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ
Εἰδοποιεῖ,

Ὅτι, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 11,717 Διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, τὸ ἐθνικὸν ἄλγος θέλει πωλεῖσθαι εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰς ἀλικὰς, ὅπου ἐπιστάται διωρίσθαι νὰ ἀρχίσουν τὴν πώλησίν του ἀπὸ τὰς 10 τοῦ τρέχοντος κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Α'. Ἡ τιμὴ τοῦ ἄλματος προσδιορίζεται πρὸς 2 παράδες τὴν ὁκταντάραν διὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον, καὶ ἀκολουθῶς μέχρι δευτέρας διαταγῆς.

Β'. Οἱ ἐπιστάται ὀφείλουν νὰ ἐφοδιάζωσι τοὺς ἀγοραστὰς μὲ ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀναγνωρίζονται ὅτι τὸ ἄλγος εἶναι ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἀλικὰς.

Γ'. Τὸ ἄλγος εἶναι ὑποκείμενον μόνον εἰς τὸν προσδιορισμένον δασμὸν πρὸς δύο παράδες τὴν ὁκταντάραν καὶ εἰμὲν μεταφέρεται διὰ θαλάσσης, ὁ δασμὸς αὐτοῦ πληρόνεται ὅπου μεταφέρεται, εἰδὲ πωλεῖται διὰ τὰ μεσόγεια, πληρόνεται εἰς τὸν ἐπιστάτην τῆς ἀλικῆς.

Δ'. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ξενικοῦ ἄλματος καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν θέλει ἐνεργεῖται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Αρ. 7,130 Διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου.

Οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐμπόριον αὐτοῦ ἄς διευθύνωνται τοῦ λοιποῦ εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀλικὰς.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 1 Ἰουνίου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.
Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Ἰουνίου.

Περὶ τῶν τελευταίων κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα πολέμικων συμβεβηκότων ἠδυνήθημεν νὰ προμηθευθῶμεν τὰς ἐξῆς εἰδήσεις:

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν Τούρκων δὲν ἠκολούθησε σημαντικόν τι μετὰ τὴν 6 τοῦ ἐνεστώτος ἐκτός τῆς συνεχείας τῶν ἀκροβολισμῶν καὶ τοῦ πυροβολισμοῦ τῶν

κανονίων. Τὸ Ἑλληνικὸν πυροβολικόν, ὀδηγούμενον ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦτου Γ. Φωκᾶν, ἂν καὶ μικρὸν ὡς πρὸς τὸν ποσότητα καὶ τὸ μέγεθος τῶν κανονίων, ἔδωκε πολὺ περισσότερον, καὶ κατώρως νὰ ματαιώσῃ σχεδὸν ἐκεῖνο τῶν Τούρκων διὰ τὴν εὐστοχον διεύθυνσίν του.

Εἰς τὸ φιλίππον τῆς τελευταίας βοηθείας ἐκ τῆς Χαλκίδος οἱ Τούρκοι ἐστοχάσθησαν ἀδύνατον τὴν περισσότεραν διαμονὴν τοῦ στρατοῦ εἰς τὰς θέσεις του καὶ διὰ νὰ προλάβωσι τὴν φυγὴν του, ἐνέδρευσαν διὰ νυκτὸς εἰς τὸν ὀπισθεν κάμπον πρὸς τὴν Κάζαν μὲ ὅλον τὸ ἱππικόν των. Ἐψεύσθησαν ὅμως εἰς τὰς κρίσεις των, ἐπιτυχόντες νὰ συλλάβωσι τρεῖς μόνους πληρωμένους. Ἡ Τουρκικὴ κακοσυνεία ἐστέρησε τὴν ζωὴν τῶν ἀδυνάτων τούτων.

Ἀπεφάσισαν μετέπειτα νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν ὀχυρωμάτων, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀργοπορίαν τῆς συζητήσεως αὐτοῦ τοῦ σχεδίου ἐμεσολάβησε νὰ τοὺς ἀπελπίσῃ τελευταῖον καὶ ἡ μάχη τῆς 10 τοῦ παρόντος.

Ἄρκα ἐφίχεν εἰς Λεσδαδὶκὸν ὁ ἱπάρχος Χ. Χρήστος μὲ ὅλον τὸ ἱππικόν, ὠδηγῆθη εἰς τὸν τρόπον περὶ τοῦ ἐρχομοῦ του εἰς τὰς Θήβας, καὶ ἐνεδυναμώθη ἀπὸ τὴν ἀνάλογον πεζικὴν δύναμιν, διοικουμένην ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν Δ. Εὐμορφόπουλον καὶ τὸν πεντακοσίαρχον ἐκ τῆς Ἐχιλαρχίας Γ. Σκούρτανιώτην. Οἱ Τούρκοι, ἀνύποπτοι, ἐντελῶς ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦ κάμπου, κατεγίνοντο εἰς τὸν θερισμὸν τῶν γεννημάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐσιτίζοντο. Τὸ ἱππικόν καὶ ἡ συνηγεμένη πεζικὴ δύναμις ἐπέπεσον ἐναντίον τούτων ἐκινῆθη χωρὶς ἀργοπορίας καὶ ὅλον τὸ λοιπὸν ἱππικόν τῶν Τούρκων ἀπὸ τὸ Πιρὶ μὲ ὡς πεντακοσίους πεζούς. Συγχρόνως ἔτρεξαν εἰς τὸν κάμπον ἀπὸ τὰ ὀχυρώματα ὁ μὲν ἀρχηγὸς Ι. Ρούκας ἀπὸ τὸ δεξιὸν πλευρόν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς Σ. Μήλιος ἀπὸ τὸ μέσον τῶν Τουρκικῶν ὀχυρωμάτων, καὶ ὁ πεντακοσίαρχος Ι. Μπαϊρακτάρης ἀπὸ τὸ ἀριστερόν· οἱ Τουρκικαὶ ὀχυρώσεις ἀντιπερισπῶντο ἀπὸ ἓν ἄλλο μέρος πεζῶν, καὶ ἡ μάχη ἀναψέ πανταχόθεν εἰς τρόπον, ὥστε μεταξὺ μιᾶς καὶ ἡμίσεος ὥρας τὰ διαμχόμενα μέρη εὕρισκοντο εἰς τὴν πλέον ἐντελῇ ἁγνοίᾳ τῆς καταστάσεως των διὰ τὸν ἀμυδιῶν ἀλλοτρίων, τὸ ἀδιάκτονον πυρ καὶ τὴν ἀνακαταστάσιν των. Ὁ χιλιάρχος Ι. Σ. ἄτος διέμεινε φυλάττον τὸν προμαχῶνα του καὶ τὰ χιλιάρματα τῆς πόλεως, διὰ νὰ μὴ λαβῶσιν οἱ Τούρκοι τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων. Τὸ Τουρκικὸν ἱππικόν, συνιστάμενον εἰς τριπλάσιον ἀριθμὸν, καὶ βοηθούμενον ἀπὸ τὰ ἀκατά-

πανττον ἐνεργοῦν πυροβολικόν, ὅρμηκα ξιφῆρες μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἱππέων, ἀφοῦ τελευταῖον ἐσχηματίσθη εἰς ἓν πε-
ποικνωμένον σῶμα· ἀλλ' ἡ στρατηγικὴ ὁδηγία τοῦ ἱπ-
πάρχου καὶ ἡ ἀπαρτιστικὴ ἐκθεσις τῶν πειζῶν ἐν τῷ μέσῳ
τοῦ πυροβολικοῦ τῶν Τούρκων κατώρθωσεν τὸν περιορισμὸν
τούτων ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, καὶ τότε ἠκολούθησεν ἐξ ὁρμῆς
ἡ πεισματικὴ σφύγῃ, εἰς τρόπον, ὥστε μόλις διεσώθη τὸ ἐν
τρίτον τοῦ Τουρκικοῦ ἱππικοῦ εἰς τὸ Πιρί, καὶ τοῦτο
καταπληγώμενον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Μερικοὶ ἀπὸ τούτους
ἐλάβον βίαιον τὸν δρόμον τῆς Εὐδοίας. Εἰς τοιαύτην
ἐκπνίχην διὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους συμπλοκὴν ἐπληγώ-
θησαν 9. καὶ εἰς μόνος ἐκ τῆς φρουρᾶς ἐθικνατώθη. Ἐλαφρυ-
αγώγηθησαν ὑπὲρ τοὺς 150 ἱπποὶ χρήσιμοι εἰς τὴν ἱππασίαν,
καὶ ἡχηλωτίσθησαν Τούρκοι ἀρκετοί.

Ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τοὺς 500 οἱ σκοτωμένοι καὶ πληγω-
μένοι εἰς αὐτὴν τὴν μάχην. Ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνας ἱππεῖς
ἡχηλωτίσθησαν δύο διὰ τὸν σκοτωμὸν τῶν ἱππων των,
γενόμενον μακρὰν τῆς γραμμῆς τῆς μάχης. Ἡ φθορὰ αὕτη
ἀπελπίζει ἤδη τοὺς Τούρκους, καὶ περιπλέον ἡ κατασκευὴ
νέων ὀχυρώσεων.

— Κατὰ τὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διὰ Σύρας εἰδήσεις, φαίνεται ὅτι ὁ Βυ-
ζαντινὸς στόλος ὁ ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ εἰσπλεύσας κατώρθωσε καταρχὰς νὰ
ἐπιλάβῃ καὶ κυριεύσῃ ἀναμωτὶ μίαν Ρωστικὴν κορβέτταν ἢ φρεγάταν εὐρε-
θεῖσαν ἀποχωρισμένην καὶ ἀραγμένην εἰς τὴν Ἡράκλειαν, τὴν ὁποίαν καὶ
ἐφάρκον εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἐμφυχωθέντες δὲ οἱ Τούρκοι ἀπὸ τοῦτο τὸ
ἀπροσδόκητον ἀνδραγαθίμα, φέροντες ἐαυτοὺς ἐνέβαλον εἰς ἀγῶνα, ἀπὸ
τὸν ὁποῖον ἀγνοεῖται εἰσέτι μὴ πόσῃ ζημίᾳ ἐξῆλθεν. Λέγεται ὅτι οἱ Ρῶσοι
ἐφάρκον κατακράτος τὸν Τουρκικὸν στόλον, καὶ δύο πλοῖα ἐξ αὐτοῦ ἐπί-
στρεψαν εἰς Κωνσταντινουπόλιν πολλὰ ἀθλίως διακεῖμενα. Περὶ τούτων πάν-
των στεροῦμεθα εἰσέτι ἀκριβεῖς καὶ ἀξιόπιστους πληροφορίες, καὶ δὲν δυνά-
μιθα νὰ τὰ προσφέρωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας εἰμὴ ὡς ἀπλήρη φήμη.
— Λέγεται ὅτι ὁ Αυτοκράτωρ Νικόλαος φθάσας εἰς Ὀδησσὸν, ἐκίνησεν εἰς
Βουκουρεστίν μὲ 150,000.

Ἐξ Ἀργους 11 Ἰουνίου.

Ἡ Πόλις μας μέλλει νὰ γένῃ ἐντὸς ὀλίγου τὸ θέατρον
ἀξιολόγων καὶ σημαντικῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἐν αὐτῇ
συγκροτηθεῖσαν Ἀ. Ἐθνικὴν Συνέλευσιν. Οἱ πληρεξούσιοι
ἤρριξεν ἤδη νὰ συνέρχωνται, καὶ εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ ἐναρ-
ξίς δὲν θέλει ὑπερβῇ πολὺ τὴν παρὰ τοῦ Ψηφισματος προ-
σδιωρισμένην ἡμέραν.

Χθὲς ἔγινε καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας μας· ἔλαβε δὲ τὰς
ψήφους ὅλου τοῦ λαοῦ ὁ Κύριος Δ. Παρρόντας, καὶ τοιοῦτο-
τρόπως ἐδικαιώθη ἡ ὑπόληψις καὶ τὸ σέβας, τὰ ὁποῖα ὁ ἀνὴρ
αὗτος χαίρει εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐπαρχιωτῶν μας, διὰ τὰ
προτερήματά του καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις, τὰς ὁποίας ἐκμας
κοινῶς εἰς τὴν πατρίδα, καὶ ἰδιαίτερος μάλιστα εἰς τὰς
ἐπαρχίας ταύτας τοῦ Ναυπλίου καὶ Ἀργους, ὅπου διορισθεὶς
πέρυσιν παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἔκτακτος ἔφηρος τῆς υἱεί-
ας, κατώρθωσε μὲ τὴν ἀξιάτητά του ν' ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον
ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς πανώλους, ἐντὸς ὀλίγων μόνων ἡμερῶν.

Ἐπιστρέψαντες εἰς τὰ ἑρείπεια τῶν οἰκιῶν των οἱ
Μεσογολγίται διεύθυνον τὸ ἐξῆς εὐχαριστήριον
γράμμα πρὸς τὸν Πληρεξούσιον Τοποτηρητὴν
τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Στερεᾶς
Ἑλλάδος καὶ τὸ στρατόπεδον Κύριον Κ. Αὐγ.
Α. Καποδίστριαν.

« Ἐξοχώτατε,

« Οἱ κάτοικοι Μεσολογγίου, ἐλεύθεροι, εἰς τοὺς κόλπους
τῆς ἐλευθερίας καὶ πολυστενακτοῦ ἡμῶν πόλεως εὐρισκό-
μενοι, ἀποδομεν τὰς εὐχὰς μας εἰς τὸν ὑπερούσιον ἐν τρι-
αδί· δεῖν, ὅστις μᾶς τὴν ἐχάρισε.

« Μένουν ἀνεξάλειπτα εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τὰ ὀνόματα
τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου καὶ τῆς Ἐξοχότητός σου, τὰ
ὁποῖα μὲ φλογεροῦς χαρακτηῖρας ἐνεχαράχθησαν εἰς τὰς
καρδίας ἡμῶν καὶ τῶν ἀπογόνων μας, ὅτι μᾶς ἠξίωσαν νὰ
ἰδωμεν καὶ ἐκ δευτέρου ἐλευθέραν τὴν ποθητὴν πατρίδα
μας ταύτην, ἡ ὁποία ἀνασκαμμένη ἀπὸ τοὺς ἀναριθμήτους
πυροβολισμοὺς τῶν προλαβόντων πολέμων τῶν ἐξαισίων,
καταξυμωμένη ἀπὸ τὰ αἵματα, καὶ κατασκεπασμένη ἀπὸ
τὰ κόκκαλα τῶν ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν μας, καὶ τοσούτων
ἄλλων ἡρώων, δεινροκοπημένη ἀπὸ τὰ πλήθη τῶν ἀπανθρώ-
πων τυράννων, κεχερσωμένη καὶ ἄγριος, προξενεὶ φρίκην
καὶ τρέμει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ γίνεται σχεδὸν ἀγνώρι-
στος καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

« Σήμερον φίλιτατα αἰχηλωτισμένα, ἀναγνωρίζοντα τὰς
ιδίας αὐτῶν φιλοστόργους μητέρας, ἀδελφαὶ τοὺς ἀδελφούς
καὶ συγγενεῖς των, καὶ συναναγκαλιζόμενοι, χύνουν δάκρυα
χαρᾶς, καὶ εὐγνωμονοῦσι πρὸς σὲ τὸν ἐλευθερωτὴν των.

« Αἱ σκιαὶ τῶν ἀθανάτων μεγάλων ἡρώων Ἑλλήνων καὶ
φιλελλήνων, τῶν ὁποίων τὰ ἱερὰ σῶματα ἐνταῦθα κεῖνται,
περιϊπτάμεναι πανηγυρίζουσι καὶ χαίρουσι σὺν ἡμῖν.

« Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ
ἀνασπεπταμένη ἤδη εἰς ὅλα τὰ φρούρια τοῦ Μεσολογγίου,
ἐπαγγέλλεται εἰς ἡμᾶς τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν
ποθητὴν ἡθικὴν ἀναμείφωσιν, εἰς δὲ τοὺς πεσόντας ἐνταῦ-
θα ἀθανάτους ἡρώας καὶ εὐεργετας μας, τὴν δόξαν καὶ ἀθα-
νασίαν.

« Κλάδους ἐλαίας καὶ εὐγνωμοσύνην ἀνέκφραστον προσ-
φέρομεν εἰς τὰ εὐεργετικά καὶ νικηφόρα Ἑλληνικά ὅπλα
μας τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, τὰ ὁποῖα ἠλευθέρωσαν
τὴν πόλιν μας.

« Ὁ λαὸς ἅπας ὑψόνοντας χεῖρας εὐχαριστηρίους καὶ
ικέτιδας πρὸς τὸν ὑψίστον εὐχόμεθα γονυπετῶς.

« Ζήτω οἱ τρεῖς Σύμμαχοι Βασιλεῖς καὶ Μανάρχαι, οἱ
ἐλευθερωταὶ τοῦ τυραννομένου ἔθνους ἡμῶν!

« Ζήτω ὁ Σ. Κυβερνήτης μα! Ζήτω ὁ Πληρεξούσιος!

Οἱ πολῖται Μεσολογγίου..

Λόγος αὐτοσχέδιος εἰς τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Μεσολογ-
γίου ἐκφωνηθεὶς εἰς τὴν γενομένην τελετὴν ἐν
Μεσολογγίῳ, εἰς τὸν περίβολον τοῦ κατεδαφισ-
μένου ναοῦ τῆς Θεοτόκου, παρὰ Φ. Ι. τοῦ Θεττα-
λομάγνητος.

« Ἐὐδόκησε Κύριος ἐν Σιών, ἀπέστρεψε
τὴν αἰχηλωσίαν Ἰακώβ.—Δαβίδ.

Ἰδοὺ μετὰ τριετίαν ἐμδαίνομεν πάλιν εἰς τὸ πολυπαθὲς
Μεσολόγιον, ὅπου ἀναπαύονται τὰ ὅττα τῶν ἡρώων τῆς
ἐλευθερίας μας. Ἐν ᾧ ὁ ἄγριος τύραννός μας εἰς διάστημα
πέντε ὁλοκλήρων ἐτῶν ἐξεκένωσε τοὺς θησαυροὺς του, καὶ
ἐξήντηλε τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ
Μεσολογγίου· ἐν ᾧ ἐκεῖνος μόλις εἰς τὸ τέλος τῆς πεντα-
ετίας ἠξιώθη νὰ ἰδῇ τὸν ἑαυτόν του κύριον τῶν ἐρειπίων μόνων
τοῦ Μεσολογγίου, ὁ ὕψιστος ἠυδόκησεν εἰς ὀλίγας ἡμέρας
νὰ τὸ ἀναλάβωμεν ἀναιμωγί, καὶ νὰ καθαρίσωμεν τὸ λαμ-
πρὸν ἔδαφός του ἀπὸ τοὺς ἑσθάρους Ὀσμανοὺς, οἱ ὁποῖοι
ἀναξίως ἐμόλυνον τοὺς τάφους τοῦ Βεησάτ, τοῦ Βασταρῆ,
τοῦ Κυριακούλη, τοῦ φιλελλήτου Ναρμάνου καὶ τῶσων
ἄλλων ἡρώων μας. « εὐδόκησε Κύριος κτλ. »

Ποῖα αἰσθήματα διεγείρει εἰς τὴν καρδίαν σὺν τῇ πατρί-
δι.

αὐτὴ ἀνάκτησις; Βλέπω, Ἐκλαμπρότατε Πληροῦς, ἐπιφαινομένην εἰς τὸ πρόσωπόν σου τὴν ὁποίαν παρρησιαστικῶς αἰσθάνεσαι εὐχαρίστησιν, διότι ὑπὸ τὴν ἐμφρονα σίτησιν καὶ εὐτυχὴ διεύθυνσίν σου ἀναγκάζεται ἡ Ἑλλάς τὸ χυρὸν τῆς τοῦτο προπύργιον, οἱ ὅπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται τὴν ἐνδοξὸν χώραν, ἡ ὁποία τοσάκις ἀνεβλάστησε αὐτοὺς ἀμαράντους τῆς νίκης δάφνας· αἱ δὲ ἐλεειναὶ γίνονται τῶν Μεσολογγιτῶν οἰκογένειαι, τὰ ὀλίγα ταῦτα τῆς ἀνδρῶν καταστροφῆς λείψανα, ἀνακτῶνται τὴν πατρίδα καὶ τὰς ἐστίας των, ἀπὸ τὰς ὁποίας πρὸ τριῶν ἐτῶν σκληρὰ ἀνάγκη τὰς ἀπεχώρισε. Βλέπω εἰς τὰ πρόσωπά σας, θάσμιε Ναύαρχε, καὶ γενναῖοι ὀπλαρχηγοί, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεσθε χαρὰν, διότι πατεῖτε καὶ πάλιν ἐλευθέραν τὴν ποσειδωνίαν γῆν τοῦ Μεσολογγίου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀγωνιζόμενοι τοσάκις ἐκινδυνεύσατε. Βλέπω εἰς τὰ πρόσωπά σας, στρατιῶται καὶ συμπολιταί μου, τὴν ὁποίαν σὰς προξενεῖ εὐφροσύνην τὸ εὐτύχημα τοῦτο, διότι στεργύρει τὰς θάσεις τῆς πολιτικῆς ὑπερξείας σας, καὶ ὑπόσχεται νὰ ἀνταμείψῃ τὰς πολυειδεῖς κακώσαθείας, στερήσεις καὶ δυσίας σας.

Ἄλλὰ ποῖα συνοφρύνσεις ἐν τῷ μεταξύ ταράττει τὴν γαλήνην καὶ ἰλαρότητα τοῦ προσώπου σας; Ποῖον εἶδος εὐσεβοῦς λύπης ἀναμιγνύεται εἰς τὴν δικαίαν ταύτην χαρὰν σας; Ἄν εἶναι δυνατόν νὰ τὴν μαντεύσω ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ὁ ἴδιος συναισθάνομαι, αὕτη εἶναι βεβαίως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Φλιβερᾶς ἀναμνήσεως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν οἱ αἰμύνηστοι τοῦ Μεσολογγίου ὑπερασπίστανται, πολεμοῦντες ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων γυναικῶν καὶ παιδίων, συγκατετάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια ταῦτα ὁμοῦ μετὰ ἀπειραγίθμων βαρβάρους. Λυπηρὰ τῷ ὄντι ἀνάμνησις! Σεῖς, μάλιστα ἐκ τῶν περιεστώτων, σεῖς, ὅσοι ἔχετε ἐνταῦθα τεθαμμένους γοεῖς, τέκνα, ἀδελφοὺς, οἰκείους, τοὺς ὁποίους τὸ πυκνὸν σκότος τῆς νυκτὸς ἀπέκουψεν διὰ πάντα ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σας κατὰ τὴν τρομερὰν ἐκείνην στιγμήν τῆς ἐξόδου· σεῖς, λέγω, δὲν δύνασθε νὰ ἐνατενίσθητε εἰς τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος σκεπάζει τὰ φίλτατα τῶν καρδιῶν σας ἀντικείμενα, χωρὶς νὰ τὸν καταδρεξέητε μετὰ δάκρυα. Ἄλλ' ἔχετε ἰσχυρὰν παραμυθίαν! Ὁ θάνατός των εἶναι μᾶλλον δι' ἡμᾶς ζηλωτὸς παρὰ θνήσκων ἄξιός, εἶναι θάνατος ἀγωγὸς εἰς τὴν ἀθανασίαν καὶ μακαριότητα!

Ἄς ἐπιτάξωμεν τώρα σιγὴν εἰς τὰ σφοδρὰ ταῦτα πάθη μας, καὶ ἂς στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὰ ὠφέλιμα μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ περίστασις αὕτη δύναται νὰ μᾶς προσφέρῃ. Τόσον ἡ ἀνάκτησις, ὅσον καὶ ἡ πτώσις τοῦ Μεσολογγίου, εἶναι πηγαὶ γόνιμοι ὠφελίμων μαθημάτων πρὸς τὸν σκεπτικὸν ἐκείνον νοῦν, ὅστις ἠξεύρει νὰ τὰ ἀνερυνῇ. Ἄς ὀπισθοθεσώμεν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ νοῦς μας εἰς τὴν δυστυχὴ ἐκείνην ἐπὶ χῆν, καθ' ἣν ἐχάσαμεν τὸ Μεσολογγίον, καὶ ἂς ἐξετάσωμεν τὰς αἰτίας, αἱ ὁποῖαι ἐπέφερον κυρίως τὴν πτῶσιν του, μὲ ὅλην τὴν ἀπαραδειγματιστὸν γενναϊότητα καὶ ἐγκαρτέρησιν, τὴν ὁποίαν ἐδείξεν εἰς ὑπεράσπισίν του ἡ ἀθάνατος αὐτοῦ φρουρά. Δὲν θέλει τις βέβαια θεωρήσῃ ὡς κυρίαν αἰτίαν τῆς ἀξιοδράκτου ἐκείνης ἀπωλείας οὔτε τὴν ὀλιγότητα τῶν στρατευμάτων μας, οὔτε τὴν πληθὺν τῶν δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ μας. Σεῖς, ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρατιῶται, τοσάκις τὰς ἐνίκησατε! τοσάκις μετὰ ὀλιγάριθμον δύναμιν κατετροπώσατε τὰς πυκνὰς φάλαγγας τῶν βαρβάρων, τὰς ὁποίας ἐμάθετε πλέον νὰ

καταφρονῆτε! Καὶ ὅσοι ἀπὸ σᾶς εὐρέθητε εἰς τὴν ἐσχάτην πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου, ἐνθυμείσθε ἤδη τί παρῆγετέ εἰς τὴν τότε Κυβέρνησίν μας. “Στείλετέ μας ψωμί, καὶ ἂς ἐνώσων ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρική ὅλας τὰς δυνάμεις των ἐναντίον μας” δὲν τὰς φοβούμεθα. „Τίς λοιπὸν ὑπέσχετο ἡ ἀληθὴς αἰτία τοῦ ὀλέθρου ἐκείνου; Καθεὶς νομίζω δύναται νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἡ ἔλλειψις τῆς πειθαρχίας, τῆς μετὰ τὴν ἀρμονίας καὶ τῆς κοινῆς πρὸς ἓν τέλος συμπράξεως, παρήγαγεν ὅλα τὰ παρελθόντα μᾶς δυστυχήματα. Δὲν εἶχομεν συστήμεν ἰσχυρὰν, διότι δὲν ἤθελον νὰ συστήσων τοιαύτην οἱ ἰδιοτελεῖς, ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ διαρπαζόντων ἀτιμωρητὶ τὰ κοινὰ ἐκ τοῦτον καμμία τακτικὴ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν μας, καμμία ἐνότης σκοποῦ εἰς τὰ ἐπιχειρήματά μας, καμμία ἐνότης πράξεως εἰς τὸ δράμα μας, τοῦ ὁποίου εἶχομεν θεάλας ὅλον τὸν ἐκπεπολιτευμένον κόσμον. Αὕτη τῆς ἀρμονίας ἡ ἔλλειψις παρέλυσε τὴν δύναμιν τοῦ στόλου μας, ὥστε δὲν ἠδυνήθη ὅλος νὰ συμπερίξῃ δραστηρίως, διὰ νὰ προμηθεύσῃ τροφὰς εἰς τὸ Μεσολογγίον. Αὕτη τῆς ἀρμονίας ἡ ἔλλειψις ἔκαμνε τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν λοιπὴν Στερεὰν Ἑλλάδα νὰ μένῃ εἰς τὸν λήθαργον καὶ εἰς τὴν ἀκίνησιν, ἐνῶ τὸ δύστηνον Μεσολογγίον κατεπιέζετο διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἀπὸ πλῆθος ἐχθρῶν. Αὕτη ἔκαμνε τὸν στρατιώτην νὰ λησμονῇ, ὅτι εἰ αἱ ὑπερασπιστὴς τοῦ γεωργοῦ, καὶ τὸν γεωργὸν νὰ μὴ δύνηται ἀμειδίως νὰ προμηθεύῃ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸν στρατιώτην.

Ἰδοὺ ἀδελφοί, αἱ ὀλέθριοι πηγαί, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνέβλυσαν ὅλα τὰ παρελθόντα μᾶς δυστυχήματα! Ἄς μεταφύρωμεν ἤδη τὸν νοῦν μας εἰς τὴν παρούσαν εὐτυχέστεραν περιστάσιν, καὶ ἂς ἐξετάσωμεν τὰς ἀφορμὰς, διὰ τὰς ὁποίας τόσαι διαδοχικαὶ ἐπιτυχίαι εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐστεφάνωσαν τοὺς ἀγῶνάς μας. Εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι χρεωστούμεν εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν τῶν ὑψηλῶν Συμμάχων Βασιλέων μέγιστον μέρος, τῆς πρὸς εὐτυχίαν μεταβολῆς. Ἡ δικαιοσύνη των ἐπέιδεν εἰς τὴν ἰερότητα τοῦ ἀγῶνός μας, καὶ καθαρῶς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοὺς πελωρίους στόλους τοῦ αἰετοῦ τουρᾶνου, καὶ τὴν Πελοπόννησον ἀπὸ τὴν παρουσίαν τῶν Ἀράβων, κατέβαλον οὕτω τὰ θεμέλια τῆς πολιτικῆς μας ὑπάρξεως· διὰ δὲ τῶν θαυμάτων χρησίων των μᾶς εἴθεσαν εἰς κατὰστασιν νὰ ἐποικοδομήσωμεν τὰ λοιπὰ τοῦ πολιτικοῦ μας οἴκου. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὕτη ἡ αἰτία τῶν ὁποίων ἀπολαύομεν ἤδη καλῶν καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν ὅπλων μας, εἶναι καὶ ἄλλη ἐπίσης ἰσχυρὰ· ἔχομεν ἤδη τὸ προτέρημα τοῦ νὰ ἐνεργῶμεν ὑπὸ κεφαλὴν διευθύνουσαν τὰς κινήσεις ὅλων τῶν μελῶν τοῦ ἔθνους πρὸς ἓν κοινὸν σκοπὸν, τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος μας· ὑπὸ Κυβέρνησιν προμηθεῖ καὶ πεφωτισμένην, ὑπὸ Κυβέρνησιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὁ ἐνάρετος πολίτης τιμᾶται, ὁ κακοῦργος τιμωρεῖται, ὁ γενναῖος ἀγωνιστὴς ἀνταμείβεται καὶ δοξάζεται, τὸ ἐμπόριον ἀναλαμβάνει τὴν ἀσφάλειαν, καὶ ἐνέργειάν του, καὶ ἡ γεωργία τὴν προσήκουσαν προστασίαν. ἔχομεν τὸ προτέρημα τοῦ νὰ ἐνεργῶμεν μετὰ περισσότεραν παρὰ τὸ πρῶτον σύμπνοian, μετὰ τελειότεραν πειθαρχίαν, μετὰ τακτικώτερον τοῦ στρατιωτικοῦ μας ὀργανισμὸν, καὶ τέλος πάντων ὑπὲρ ἀρχηγούς πλέον πεφωτισμένους. Ἰδοὺ, ἀδελφοί, ἡ αἰτία τῶν τωρινῶν προσόδων μας γενικῶς καὶ μερικῶς τῆς ἀνακτῆσεως τοῦ κλαδικοῦ τοῦτου ἐδάφους. Ἰδοὺ ἡ μαχητικὴ ῥάβδος, ἡ ὁποία μεταβάλλει τὰ ἐρείπιά μας εἰς πόλεις, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῶν πεδίων μας εἰς ἀργούς τερπνοὺς καὶ σταχυοφόρους. Ἰδοὺ ἡ γοργονική κεφαλὴ, ἡ ὁποία παγώνει τὰς καρδίας τῶν ἐχθρῶν μας εἰς τὴν

ρουσίαν μας, διότι τοὺς ἀφαιρεῖ τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ θριαμβεύ-
σῃ ἐφεξῆς διὰ τῆς ἀναρχίας μας καὶ τῶν διαιρέσεων μας,
καὶ τοὺς ἀναγκάζει νὰ ὑποχωροῦν εἰς τὰ ὅπλα μας, τὰ ὁποῖα
παλάκις πρότερον διέλυσαν, ἀλλὰ ποτὲ νὰ νικήσουν δὲν ἐδυ-
νησαν.

Ἄς ὠφεληθῶμεν, ἀδελφοί, ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις ταύτας·
μᾶς διδάξῃ τὸ παρελθὸν τί πρέπει νὰ πράξωμεν εἰς τὸ
ἔλλον. Ἄς μὴ συμβουλευθῶμεν πλεόν, εἰμὴ τὰ γενικά τοῦ
ἔθνους μας συμφέροντα· αἱ βουλήσεις μας καὶ αἱ πράξεις μας
ἀποτείνονται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς ὅτι δύναται νὰ καταστή-
σῃ εἰς τὸ μέλλον σταθεράν καὶ ἀνωτέραν τῶν ἐπηρεῶν τὴν
ἐξαρτησίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος μας. Ζήτω ἡ
πατρίς! Ζήτωσαν οἱ Σύμμαχοι Βασιλεῖς! Ζήτω ὁ Κυβερνήτης!

Πρὸ ἡμερῶν μᾶς διεύθυναν τὰ ἐξῆς ἐγγράφα αἱ δημογερον-
τίαι τῶν νήσων Ἰου, Πάρου καὶ Ἀντιπάρου, ἐπιθυμοῦσαι διὰ
τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ν' ἀποδείξωσι τὴν εἰλικρινὴ τοῦ λαοῦ
γνώμην, καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐξοχώτατον Κυβερ-
νήτην εὐγνωμοσύνην καὶ ἐμπιστοσύνην.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Δημογεροντία Ἰου.

Ἐπιφορτισμένη παρὰ τῶν συναθροισθέντων ἐνταῦθα
ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, οἵτινες μὲ καθαράν συνεί-
δησιν ἐξελέξαντο παμψηφεί τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα
πληρεξούσιον τῆς ἐπαρχίας ταύτης διὰ τὴν συγκροτηθ-
σομένην Δὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἀφιερῶντες ἀξίως πρὸς
αὐτὴν τὰ πολιτικὰ καὶ φυσικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ τῆς
ἐπαρχίας ταύτης, διευθύνει πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχυ-
τητα διὰ τοῦ Προσωρινῆς Διοικητικῆς τοῦ Τμήματος τῶν
Κεντρικῶν Κυκλάδων τὸ ἐγγράφον τοῦτο.

Ἐξοχώτατε, εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε τὴν ἀνάμνησιν ἐκλο-
γῆν ταύτην, πεπείσμενου τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅτι
καθ' ὅσον αἱ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς κοινῆς πατρίδος
προσπάθειαι σας ἀπέδειξαν, θέλει ἀξιοθῆ τὴν σωτήριον
πατρικὴν κηδεμονίαν σας καὶ εἰς τὰ κατὰ μέρος ἀφαιρῶντα
τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς τευ.

Καὶ μένει μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Ἰω, τῇ 26 Μαΐου 1829.

Οἱ Δημογέροντες

Λορέντζος Ματίω, Σ. Βαλέτας.

Α. Κορτέσης, Κ. Φρονίστας.

Νικήτας Δεῖμέζης.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημογεροντίας Ἰ. Λορεντσιαδης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Ἰω. Α. Καποδίστριαν
Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος κτλ. κτλ. κτλ.

Ἡ Προσωρινὴ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία
Πάρου καὶ Ἀντιπάρου.

Ἐξοχώτατε,

Σπειδόμεν κατὰ χρέος νὰ ἀναγγείλωμεν εὐσεβᾶτως
πρὸς τὴν Ἐξοχότητά σας, ὅτι ἡ ἐκλεκτικὴ συνάθροισις τῆς
ἐπαρχίας μας γνωρίζουσα κατὰ βάθος τὰ εἰλικρινῆ αἰσθή-
ματα καὶ τὴν πρὸς τὸ Σεβαστὸν ὑποκείμενον τῆς Ἐξοχ-
τητός σας τελείαν ἀφοσίωσιν ὅλου ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ τῆς
ἐπαρχίας μας, ἐνεδράνθη νὰ ἀναβῇ εἰς τὸ Σεβαστὸν
ὑποκείμενόν σας τὸ διὰ τὴν ἐθνικὴν Συνέλευσιν δίκαιον τοῦ

λαοῦ, ἐκλέγουσα τὸ Σεβαστὸν ὑποκείμενόν σας πληρεξού-
σιον Ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν Πάρου καὶ Ἀντι-
πάρου διὰ τὴν τέταρτην τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν.

Ταῦτα ἀναγγέλλοντες, τολμῶμεν νὰ παρακαλέσωμεν
τὴν Ἐξοχότητά σας διὰ νὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε
εὐμενῶς τὸ ἀνατιθέμενον τοῦτο παρὰ τοῦ λαοῦ βάρος.

Ἐπιστημειούμεθα δὲ μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Παροικίᾳ τῆς Πάρου, τὴν 19 Μαΐου 1829.

Οἱ Προσωρινοὶ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες

Δ. Χαμάρτος, Ν. Ἀρκάς.

Ν. Μαλατέστας.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Βατιμπέλας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτοκάντον Δικαστήριον τῶν Ἀτικῶν Σποράδων.

Ὁ Βάθης Μανώλης Τραχανᾶ Ἰδραῖος κατηγορούμενος ὡς
συμφωνεύσας μετὰ τοῦ Γεωργίου Σταμάτη Ντούσκου Ἰ-
δραίου τὸν Χ. Βασιλείου Κρατικόν, εὐρισκόμενος ἐν τῇ
φυλακῇ τῆς νήσου ταύτης, ἐτοιχώρουν αὐτὴν καὶ ἐδραπέ-
τευσε κατὰ τὴν νύκτα τῆς 3 τοῦ ἡδὴ ἀποπνεύσαντος
Μαΐου. Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 153 προσκλή-
σεώς του πρὸς τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν καὶ Δημογεροντίαν
Ἰδρας εἰδοποίησε τοῦτο ζητοῦν συγχρόνως ἵνα συλλάβῃ
καὶ ἀναπέμψῃ αὐτὸν εἰς τὰ ἐνταῦθα. Καὶ εἰς ἀπάντησιν
τῆς προσκλήσεως ταύτης πληρορρεῖται τὸ Δικαστήριον
διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 483 ἀπαντήσεως τῆς Δημογεροντίας
Ἰδρας ὅτι ὁ ῥηθείς Βάθης δὲν εὐρίσκεται εἰς Ἰδραν.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον διὰ τοῦ παρόντος ἐντάλματος
διορίζει τὸν ῥηθέντα Βάθην Μανώλην Τραχανᾶ ἵνα ἐμ-
φανισθῇ αὐτοπροσώπως πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐντὸς
εἰκοσιν ἡμερῶν μετὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἄλ-
λέως θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν
του δικαιωμάτων.

Προσκαλεῖται δὲ ὅστις ἐξεύρῃ ποῦ εὐρίσκεται ὁ φυγό-
δικος οὗτος νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο πρὸς τὸ Δικαστήριον.
Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος, καὶ
θέλει κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ
θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου ἑτερον εἰς
τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας τοῦ φυγοδίκου,
ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ἄλλο εἰς
τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἐν Πέτσαις, τῇ 11 Ἰουνίου 1829.

Ὁ Πρόεδρος

Νικόλαος Ε. Γερακάκης.

ὁ Συνδικαστὴς Χ. Ἀνδρέας Ἀργύρης.

ὁ Πάρεδρος Ἀντώνιος Μαρκέλλος.

Ὁ Προσωρινὸς Γραμματεὺς Κ. Κασσιέρης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πρὸς τοὺς Συνδρομητὰς τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.
Εἰς τὸ ἐξῆς ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς θέλει ἐκδίδεσθαι ἐξ Ἀργου,
ἐνὸς αὐτῆς εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν ἡ Κυβέρνησις.

Οἱ συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἡ ἐφημερία τελείηται μὲ τὸν μῆνα
Ἰουνίου, παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν, διὰ τὴν
μὴ διακοπῇ ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος. Γ. Χ.

Τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Ἀνατολῆς ἡ δημοσίευσίς
ἀνεβλήθη προσωρινῶς διὰ τὴν βαρύναν ἀσθένειαν τοῦ ἐκδο-
τοῦ τῆς ἐφημερίδος ταύτης.